Die 15 Augusti

In Assumptione Beatæ Mariæ Virginis

Duplex I classis cum Octava communi

Omnia de Comm. Festorum B. Mariæ Virginis, præter ea quæ hic habentur propria.

In I Vesperis

Antiphona 1

Assúmpta est María in cælum: * gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

2 María Virgo assúmpta est * ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta * fília tu a Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Judith 13, 22

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

Hymnus

O prima, Virgo, pródita
E Conditóris spíritu
Prædestináta Altíssimi
Gestáre in alvo Fílium;

Tu perpes hostis fémina
Prænuntiáta dæmonis,
Oppléris una grátia
Intamináta orígine.

Tu ventre Vitam cóncipis,
Vitámque ab Adam pérditam,
Diæ litándæ Víctimæ
Carnem minístrans, íntegras.

Merces piáclo débita
Devícta mors te déserit,
Almíque concors Fílii
Ad astra ferris córpore.

Tanta corúscans glória,
Natúra cuncta extóllitur,
In te vocáta vérticem
Decóris omnis tángere.

Ad nos, triúmphans, éxsules,
Regína, verte lúmina,
Cæli ut beátam pátriam,
Te, consequámur, aúspice.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Magnif. Ant. Virgo prudentíssima, * quo progréderis, quasi auróra valde rútilans? Fília Sion, tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui genitrícem, córpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti; concéde quæsumus, ut ad supérna semper inténti, ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Complet. de Dominica.

Ad Matutinum

Invit. Veníte adorémus Regem regum, * Cujus hódie ad æthéreum Virgo Mater assúmpta est cælum.

Ps. 94 Veníte, exsultemus.

Hymnus

Surge! Jam terris fera bruma cessit
Ridet in pratis decus omne florum,
Alma quæ Vitæ Génitrix fuísti,
Surge, María!

Lílium fulgens velut in rubéto,
Mortis auctórem teris una, carpens
Sóntibus fructum pátribus negátum
Arbore vitæ.

Arca non putri fabricáta ligno
Manna tu servas, fluit unde virtus,
Ipsa qua surgent animáta rursus
Ossa sepúlcris.

Præsidis mentis dócilis minístra,
Haud caro tabo pátitur resólvi;
Spíritus imo sine fine consors
Tendit ad astra.

Surge! Dilécto pete nixa cælum,
Sume consértum diadéma stellis,
Teque natórum récinens beátam
Excipe carmen.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi, Virgo, tríbuit corónam,
Atque regínam statuítque nostram
Próvida matrem. Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. 1 Exaltáta est * sancta Dei Génitrix super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Psalmus 8

Dómine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti:

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo?—

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum:

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus:

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris: * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Exaltáta est sancta Dei Génitrix super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ant. 2 Paradísi portæ * per te nobis apértæ sunt, quæ hódie gloriósa cum Angelis triúmphas.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur:

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus.—

Lex Dómini perfécta, récreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem;

Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabília super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi.—

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde.

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc ínteger ero et mundus * a delícto grandi.—

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. Paradísi portæ per te nobis apértæ sunt, quæ hódie gloriósa cum Angelis triúmphas.

Ant. 3 Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 23

Dómini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum.—

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.—

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

"Quis est iste rex glóriæ?" * "Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio."

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

"Quis est iste rex glóriæ?" * "Dóminus exercítuum: ipse est rex glóriæ."

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui-

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Pater noster. Absolutio Exáudi. Bened. Benedictióne.

De libro Génesis

Lectio i Cap. 3, 9-15

Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in paradíso; et tímui eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam: Múlier, quam dedísti, mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecísti? Quæ respóndit: Serpens decépit me, et comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ; super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus; ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntum désuper rivos aquárum, cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. ℣. Quæ est ista quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et.

Bened. Unigénitus.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio ii Cap. 15, 20-26

Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur; unusquísque autem in suo órdine: primítiæ Christus; deínde ii qui sunt Christi, qui in advéntu ejus credidérunt. Deínde finis, cum tradíderit regnum Deo et Patri, cum evacuáverit omnem princípatum, et potestátem,

et virtútem. Opórtet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos sub pédibus ejus. Novíssima autem inimíca destruétur mors.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii Cap. 15, 53-57

Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

IN II NOCTURNO

Ant. 4 Spécie tua * et pulchritúdine tua intende, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Effúndit cor meum verbum bonum: dico ego carmen meum regi; * lingua mea stilus est scribæ velócis.—

Speciósus es forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua: * proptérea benedíxit tibi Deus in ætérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et præclára gesta dóceat te déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli tibi subdúntur, * defíciunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi; * sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrhâ et áloë et cássia fragrant vestiménta tua; * ex ædibus ebúrneis fídium sonus lætíficat te.

Fíliæ regum óbviam véniunt tibi, * regína adstat ad déxteram tuam ornáta auro ex Ophir.—

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam: * ipse est dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favórem tuum captant próceres plebis.

Tota decóra ingréditur fília regis * textúræ áureæ sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciæ ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum lætítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis.—

Loco patrum tuórum erunt fílii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatiónem et generatiónem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. 5 Sanctificávit * tabernáculum suum Altíssimus.

Psalmus 45

Deus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, æstuent aquæ ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus:

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob.—

Flúminis rívuli lætíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes commóta sunt regna; * intónuit voce sua, diflúxit terra:

Dóminus exercítuum
nobíscum; * præsídium
nobis est Deus Jacob.—
Veníte, vidéte ópera Dó-
mini, * quæ egit stupén-
da in terra.

Qui compéscit bella
usque ad finem terræ, *
arcus cónterit et confrín-
git hastas, et scuta com-
búrit igni.

Desístite, et agnóscite
me Deum, * excélsum in
géntibus, excélsum in
terra.

Dóminus exercítuum
nobíscum; * præsídium
nobis est Deus Jacob.

Ant. Sanctificávit ta-
bernáculum suum Altís-
simus.

Ant. 6 Gloriósa * prædi-
cántur de te, Virgo Ma-
ría.

Psalmus 86

Fundatiónem suam in
móntibus sanctis dílí-
git Dóminus: * portas
Sion magis quam ómnia
tabernácula Jacob.

Gloriósa prædicántur
de te, * cívitas Dei!—

Accensébo Rahab et Ba-
bel coléntibus me: * ecce,
Philistæa et Tyrus popu-
lúsque Æthíopum: hi
nati sunt illic.

Et de Sion dicétur: "Vi-
rítim omnes sunt nati in
ea, * et ipse firmávit eam
Excélsus."—

Dóminus scribet in libro
populórum: * "Hi nati
sunt illic."

Et cantábunt, dum cho-
rum ducent: * "Omnes
fontes mei sunt in te."

Ant. Gloriósa prædicán-
tur de te, Virgo María.

℣. Assúmpta est María
in cælum: gaudent
Angeli.

℟. Laudántes bene-
dícunt Dóminum.

Pater noster. Absolutio Ipsíus. Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis Damascéni

Orat. 2 de Dormitione B.M.V. post initium

Lectio iv

Hódie sacra et anima-
ta arca Dei vivéntis,
quæ suum in útero con-
cépit Creatórem, requié-
scit in templo Dómini,
quod nullis est exstrúc-
tum mánibus. Et David
exsúltat ejus parens, et
cum eo choros ducunt
Angeli, célebrant Arch-
ángeli, Virtútes glorífi-
cant, Principátus exsúl-
tant, Potestátes collæ-
tántur, gaudent Domi-
natiónes, Throni festum
diem agunt, laudant
Chérubim, glóriam ejus
prædicant Séraphim.

Hódie Eden novi Adam paradísum súscipit animátum, in quo solúta est condemnátio, in quo plantátum est lignum vitæ, in quo opérta fuit nostra núditas.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Hódie Virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta est affléctibus, sed cæléstibus educáta cogitatiónibus, non in terram revérsa est; sed, cum esset animátum cælum, in cæléstibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem gustáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem génuit; et, ut fília véteris Adam, véterem sententiam súbiit (nam et ejus Fílius, qui est vita ipsa, eam non recusávit); ut autem Dei véntis Mater, ad illum ipsum digne assúmitur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Bened. Ignem sui.

Ex actis Pii Papæ XII

Lectio vi

Quóniam vero univérsa Ecclésia fidem in corpóream beátæ Maríæ Vírginis Assumptiónem per sæculórum decúrsum manifestávit, et totíus orbis Epíscopi prope unánimi consensióne petiérunt ut hæc véritas, quæ Sacris Lítteris innítitur, Christifidélium ánimis pénitus est ínsita, ceterísque revelátis veritátibus plane cónsona, tamquam divínæ et cátholicæ fídei dogma definirétur, Pius duodécimus Póntifex Máximus, totíus Ecclésiæ votis ánnuens, statuit hoc Beátæ Maríæ Vírginis privilégium sollémniter renuntiáre. Itaque die prima Novémbris anni máximi Jubilæi millésimi nongentésimi quin-

quagésimi, Romæ in foro ad sancti Petri Basílicam paténte, plurimórum Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálium atque Episcopórum ex díssitis étiam regiónibus astánte cœtu, coram ingénti Christifidélium multitúdine, univérso cathólico orbe plaudénte, corpóream Beátæ Maríæ Vírginis Assumptiónem in cælum infallíbili oráculo in hæc verba proclamávit: Postquam súpplices étiam atque étiam ad Deum admóvimus preces, ac Veritátis Spíritus lumen invocávimus, ad omnipoténtis Dei glóriam, qui peculiárem benevoléntiam suam Maríæ Vírgini dilargítus est, ad sui Fílii honórem, immortális sæculórum Regis ac peccáti mortísque victóris, ad ejúsdem augústæ Matris augéndam glóriam et ad totíus Ecclésiæ gáudium exsultationémque, auctoritáte Dómini Nostri Jesu Christi, Beatórum Apostolórum Petri et Pauli ac Nostra pronuntiámus, declarámus et definímus divínitus revelátum dogma esse: Immaculátam Deíparam semper Vírginem Maríam, expléto terréstris vitæ cursu, fuísse córpore et ánima ad cæléstem glóriam assúmptam.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

IN III NOCTURNO

Ant. 7 Gaude, María Virgo: * cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.—

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde,* timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.

Majéstas et decor præ-

cédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus.—

Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremísce coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes: Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur: * regit pópulos cum æquitáte.—

Læténtur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo: cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. 8 Cæli annúntiant * justítiam ejus, et omnes pópuli vident glóriam ejus.

Psalmus 96

Dóminus regnat: exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus.—

Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Cæli annúntiant justítiam ejus, et omnes pópuli vident glóriam ejus.

Ant. 9 Cantáte Dómino * cánticum novum, quia mirabília fecit in te, O María.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Victóriam parávit ei déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notam fecit Dóminus salútem suam; * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est bonitátis et fidelitátis suæ * in grátiam domus Israël.

Vidérunt omnes fines terræ * salútem Dei nostri.—

Exsultáte Dómino, omnes terræ, * lætámini et gaudéte et psállite.

Psállite Dómino cum cíthara, * cum cíthara et sónitu psaltérii,

Cum tubis et sono búcinæ: * exsultáte in conspéctu regis Dómini.—

Insonet mare et quæ illud replent, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudant mánibus, * simul montes exsúltent

Coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia * et pópulos cum æquitáte.

Ant. Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit in te, O María.

℣. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet solio.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 41-50

In illo témpore: Repléta est Spíritu Sancto Elísabeth et exclamávit voce magna, et dixit: Benedícta tu inter mulíeres. Et réliqua.

Homília sancti Petri Canísii

De Maria Deipara Virgine, lib. 5, cap. 6

Férias Deíparæ sacras, ut frequénter, ita reverénter péragit Ecclésia, certo intélligens, Deo gratum, et Christifidéli-

bus dignum, hoc esse offícium, quo inter beátos et beátas omnes beatíssima Dómini et Dei nostri mater, certis anni tempóribus ac públicis cæremóniis sæpenúmero celebrátur. Inter has autem férias, quæ tot sæculis, religióse háctenus observátur, festum Assumptiónis máximum reputátur, locúmque príncipem tenet. Nec dies quidem ullus Maríæ lætior feliciórque cóntigit, si et ánimæ et córporis felicitátem eo die illi collátam rite contemplémur: ideóque si ántea unquam, tunc vel máxime spíritus et ánima et corpus ejus in Deum vivum mirabíliter exsultávit, ipséque summo jure dícere pótuit: Respéxit humilitátem ancíllæ suæ: Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes: quia fecit mihi magna qui potens est.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

Quare nos étiam, qui te Filiúmque tuum amámus, o ter beáta et vere augústa Mater, non póssumus huic præclárae et incomparábili felicitáti tuæ non ex ánimo gratulári, quandóquidem quæcúmque a Dómino tibi et de te dicta sunt, tam pulchro éxitu concludúntur, ac omni ex parte tandem perficiúntur. Beátæ quæ non modo credidísti, sed fídei étiam omnísque virtútis fructum et finem hódie consecúta es, et ejus quem tantópere amásti atque desiderásti, jucundíssimo conspéctu nunc demum pérfrui meruísti. Emanuélem in castéllum mundi hujus intrántem, tanquam hóspitem, hóspita excepísti: hódie ab illo vicíssim in regále suum palátium excíperis, et tanquam mater tali Salomóne digna magnífice primum honoráris.

℟. Beáta es, Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: per-

fécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Felix dies, qui tam pretiósum munus de hujus mundi desérto transmísit, et ad sanctam æternámque civitátem ita perdúxit, ut commúne et incredíbile gáudium, nec minor admirátio cælítibus ómnibus crearétur. Felix dies, qui sponsæ languéntis tam ardéntibus quam diutúrnis desidériis satisfécit, ut quod quæsíverat inveníret, quod petíverat accíperet, quod exspectárat secúra possidéret, nimírum in illa summi ætérnique boni perfécta visióne atque fruitióne pénitus conquiéscens. Felix dies, qui ancíllam Dómini humíllimam eo usque provéxit ac éxtulit, ut præstantíssima cæli Regína, mundíque Dómina efficerétur, et ne áltius quidem posset assúrgere, quóniam in Regni sólio sublimáta, post Christum gloriósa resédit. Felix hic planéque venerándus dies est, qui Regínam et Matrem nobis poténtem simul et cleméntem in regno Dei constítuit ac confirmávit, ut eándem, quæ Júdicis mater assídue manet, matrem misericórdiæ nobis favéntem, et apud Christum patrocinántem, nostræque salútis negótia fidéliter procurántem habeámus.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes
et per Horas

Ant. 1 Assúmpta est María in cælum: * gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmi de Dominica.

2 María Virgo assúmpta est * ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta * fília tu a Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Judith 13, 22

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

Hymnus

Solis, O Virgo, rádiis amícta,
Bis caput senis redimíta stellis,
Luna cui præbet pédibus scabéllum
Inclita fulges.

Mortis, inférni domitríxque noxæ,
Assides Christo studiósa nostri,
Teque regínam célebrat poténtem
Terra polúsque.

Damna sed perstat súboli minári
Créditæ quondam tibi dirus ánguis;
Mater, huc clemens ades, et malígni
Cóntere collum.

Asseclas diæ fídei tuére,
Tránsfugas adduc ad ovíle sacrum,
Quas diu gentes tegit umbra mortis
Undique coge.

Sóntibus mitis véniam precáre,
Adjuva flentes, ínopes et ægros,
Spes mica cunctis per acúta vitæ
Certa salútis.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi, Virgo, tríbuit corónam,
Atque regínam statuítque nostram
Próvida matrem.
Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Bened. Ant. Quæ est ista * quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui genitrícem, córpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti; concéde quæsumus, ut ad supérna semper inténti, ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam

Capit. Benedíxit, ut supra ad Laudes.

℟. br. Exaltáta est * Sancta Dei Génitrix. Exaltáta. ℣. Super choros Angelórum ad cæléstia regna. Sancta. Glória Patri. Exaltáta.

℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui genitrícem, córpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti; concéde quæsumus, ut ad supérna semper inténti, ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Ad Sextam

Ant. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capit. Judith 13, 24-25

Benedíctus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

℟. br. Assúmpta est María in cælum: * Gaudent Angeli. Assúmpta. ℣. Laudántes benedícunt Dóminum. Gaudent. Glória Patri. Assúmpta.

℣. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Ad Nonam

Ant. Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Judith 15, 10

Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

℟. br. María Virgo assúmpta est * Ad æthéreum thálamum. María. ℣. In quo Rex regum stelláto sedet sólio. Ad. Glória Patri. María.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

In II Vesperis

Ant. 1 Assúmpta est María in cælum: * gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

2 María Virgo assúmpta est * ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta * fília tu a

Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus.

℣. Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Judith 13, 22

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem.
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.

Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Magnif. Ant. Hódie * María Virgo cælos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

Et fit Com. sequentis. Complet. de Dominica.

Infra Octavam Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ etiam in I Noct. pro singulis diebus assignantur propriæ.

Die 18 Augusti

De IV die infra Octavam Assumptionis B. M. V.

Semiduplex

Festum vide.

Ant. Virgo prudentíssima, quo progréderis, quasi auróra valde rúti-

lans? Fília Sion, tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol.

Si vero hac die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur

Ant. Hódie María Virgo cælos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui genitrícem, córpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti; concéde quæsumus, ut ad supérna semper inténti, ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Pro Com. S. Agapiti Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Lætétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti Mártyris tui confísa suffrágiis: atque, ejus précibus gloriósis, et devóta permáneat, et secúra consístat. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO

De Cánticis canticórum

Lectio i Cap. 4, 7-9, 12

Tota pulchra es, amíca mea, et mácula non est in te. Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano: veni, coronáberis, de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum, soror mea, sponsa, vulnerásti cor meum, in uno oculórum tuórum et in uno crine colli tui. Hortus conclúsus, soror mea, sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum, cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus; * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. ℣. Quæ est ista quæ

ascéndit per desértum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et.

Lectio ii

Cap. 6, 3, 8-9; 8, 5

Pulchra es, amíca mea, suávis et decóra sicut Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam fíliæ, et beatíssimam prædicavérunt: regínæ, et laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur, quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens inníxa super diléctum suum?

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio iii Cap. 8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut infernus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem substántiam suam, pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

IN II NOCTURNO

Ex Constitutióne Apostólica Pii Papa XII

Lectio iv

Hæc ómnia Sanctórum Patrum ac theologórum arguménta considerationésque Sacris Lítteris, tamquam último fundaménto, nitúntur; quæ quidem almam Dei Matrem nobis véluti ante óculos propónunt divíno Fílio suo conjunctíssimam, ejúsque semper participántem

sortem. Quámobrem quasi impossíbile vidétur eam cérnere, quæ Christum concépit, péperit, suo lacte áluit, eúmque inter ulnas hábuit pectoríque obstrínxit suo, ab eódem post terréstrem hanc vitam, etsi non ánima, córpore separátam. Cum Redémptor noster Maríæ Fílius sit, haud póterat profécto, útpote divínæ legis observátor perfectíssimus, præter Ætérnum Patrem, Matrem quoque suam dilectíssimam non honoráre. Atqui, cum eam posset tam magno honóre exornáre, ut eam a sepúlchri corruptíone serváret incólumem, id reápse fecísse credéndum est.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Lectio v

Máxime autem illud memorándum est, inde a sæculo secúndo, Maríam Vírginem a sanctis Pátribus véluti novam Hevam propóni novo Adæ, etsi subjéctam, arctíssime conjúnctam in certámine illo advérsus inferórum hostem, quod, quemádmodum in protoevangélio præsignificátur, ad pleníssimam deventúrum erat victóriam de peccáto ac de morte, quæ semper in géntium Apóstoli scriptis inter se copulántur. Quámobrem sicut gloriósa Christi anastásis essentiális pars fuit ac postrémum hujus victóriæ tropæum, ita Beátæ Vírginis commúne cum Fílio suo certámen virgínei córporis "glorificatióne" concludéndum erat; ut enim idem Apóstolus ait, "cum . . . mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: absórpta est mors in victória."

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio vi

Idcírco augústa Dei Mater, Jesu Christo, inde ab omni ætérnitáte, "uno eodémque decréto" prædestinatiónis, arcáno modo conjúncta, immaculáta in suo concéptu, in divína maternitáte sua integérrima virgo, generósa Divíni Redemptóris sócia, qui plenum de peccáto ejúsque consectáriis deportávit triúmphum, id tandem assecúta est, quasi suprémam suórum privilegiórum corónam, ut a sepúlchri corruptióne servarétur immúnis, utque, quemádmodum jam Fílius suus, devícta morte, córpore et ánima ad supérnam cæli glóriam eveherétur, ubi Regína refúlgeret ad ejúsdem sui Fílii déxteram, immortális sæculórum Regis.

℣. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 41-50

In illo témpore: Repléta est Spíritu Sancto Elísabeth et exclamávit voce magna, et dixit: Benedícta tu inter mulíeres. Et réliqua.

De Homilía sancti Petri Damiáni

In Nativitate B. Mariæ V., Migne v. 144, col. 740

Virgo Dei Génitrix, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, súbveni, dómina, clamántibus ad te júgiter: Revértere, revértere: Sunamítis, revértere, revértere, ut intueámur te. Tu benedícta, et superbenedícta, revértere per poténtiam. Fecit in te magna qui potens est, et data est tibi omnis potéstas in cælo et in terra. Nihil tibi impossíbile, cui possíbile est desperátos in spem beatitúdinis reveláre. Quómodo enim illa potéstas tuæ poténtiæ póterit obviáre, quæ de carne tua carnis suscépit orígenem? Accédis enim ante illud áureum humánæ reconciliatiónis altáre, non solum ro-

gans, sed ímperans, dómina, non ancílla. Móveat te natúra, poténtia móveat, quia quanto poténtior, tanto misericórdior esse debébis. Potestáti enim cedit ad glóriam, injúrias ulcísci nolle cum possit. Revértere per amórem; scio, dómina, quia benigníssima es, et amas nos amóre invincíbili, quos in te et per te Fílius tuus et Deus tuus summa dilectióne diléxit. Quis scit quóties refrígeras iram Júdicis, cum justítiæ virtus a præséntia deitátis egréditur?

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Lectio viii

Revértere per singularitátem. In mánibus tuis sunt thesáuri miseratiónum Dómini, et sola elécta es, cui grátia tanta concéditur. Absit ut cesset manus tua, quam occasiónem quæras salvándi míseros et misericórdiam effundéndi! neque enim tua glória minúitur, sed augétur, cum pœniténtes ad véniam, justificáti ad glóriam assumúntur. Revértere, ergo, Sunamítis, id est, despécta, cujus ánimam pertransívit gládius quæ fabri uxor appelláta fuísti. Ad quid? Ut intueámur te. Summa glória est post Deum te vidére, adhærére tibi, et in tuæ protectiónis munímine demorári. Audi nos. Nam et Fílius nihil negans honórat te, qui est Deus benedíctus in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Beáta es, Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Pro S. Agapito Mart.:

Lectio ix

Agapítus Prænestínus, quíndecim annos natus, Aureliáno imperatóre, martýrii cupidíssimus, cum propter constántiam religiónis, im-

peratóris jussu, primum nervis diutíssime cæsus, deínde in tetrum cárcerem conjéctus esset, ut nihil omníno per quátuor dies gustáret, e custódia est edúctus. Et, ardéntibus carbónibus cápiti ejus impósitis, Deo agens grátias, íterum afféctus verbéribus, nudus ita pédibus suspénsus est, ut ingens fumus e subjécto igne os ejus obrúeret. Tum fervens aqua in ejus ventrem effúsa est, maxillæque confráctæ. Quo témpore judex, e tribunáli lapsus, paulo post mórtuus est. Ea re incénso imperatóre, sanctum júvenem jubénte feris óbjici, cum illæ non audérent attíngere, Prænéste gládio percússus est.

℟. Te Deum laudámus.

Ad Laudes

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Bened. Ant. Quæ est ista * quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui genitrícem, córpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti; concéde quæsumus, ut ad supérna semper intenti, ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Pro Com. S. Agapiti:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Lætétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti Mártyris tui confísa suffrágiis: atque, ejus précibus gloriósis, et devóta permáneat, et secúra consístat. Per Dóminum.

Vesp. de seq., Com. præced

URBIS ET ORBIS

Missa in honorem B. M. V. in cælum Assumptæ approbata, congruum erat ut etiam Officium iis adornatum esset laudibus, quæ Deiparæ Virgini ob definitum corporeæ Assumptionis dogma merito tribuendæ erant. Quapropter Sacra Rituum Congregatio supra relatum Officium Sanctissimo Domino nostro Pio Papæ XII per infrascriptum Eminentissimum Cardinalem Pro-Præfectum approbandum submisit. Eadem Sanctitas Sua propositum schema probare dignata est; simulque mandavit ut loco veteris Officii in Breviario Romano exstantis, novum hoc poneretur in posterum unice adhibendum ab iis qui Romano Breviario adstringuntur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Datum Romæ, die 27 Aprilis 1951.

† Clemens Card. Micara, Episc. Veliternus,
S. R. C. Pro-Præfectus

† Alfonsus Carinci, Archiep. Seleucien.
Secretarius.

Imprimatur:

Franciscus Card. Spellman
Archiepiscopus Neo-Eboracensis

Novi Eboraci, 1951, In Festo S. Petri Canisii